

V SOBOTO POPOLDNE NA ZAPOTOKU

Televizor in vlečnica in...

Tudi, če je dan deževen, ne skali vzdušja v domu borcev in mladine na Zapotoku. Tak vtis sva izluščila z Jožetom Kozarjem, ko sva se vračala iz tega zimskega zbirališča najmlajših. Medtem, ko je Jože s pomočjo Juleta Ganobija postavil novi televizor in mu urejal prepotreben dodatek – TV anteno, sem se jaz sprehodil po domu in njegovi okolici, da bi kar največ zvedel o bivanju malih šolarjev in drugih otrok iz vrtcev Kozarje, Malči Beličeve in Vnanje gorice v Zapotoku. Najbolj pogumni so se kljub izmeničnemu rosenju napotili proti vlečnici, ki so jo dopoldne postavili člani SK Krim. Naslednji dan jim je omogočila hitrejši potek tekmovalstva, tistim, ki bivajo sedaj na Zapotoku, pa bo odpadlo stalno in stalno »stanfjanje«. Razumljivo je, da so tudi prijeli za najlonsko vrv in se po navodilih športnega vodje Blaža Zrimška vzpeli proti vrhu griča.

Druga skupina je urice slabega vremena izkoristila za temeljito umivanje. Čistost je pri zimovanju ena od pomembnih zahtev in tovarišice Brigita, Marta, Tanja in Jana so redno skrbele za ugodno počutje in urejen videz svojih varovancev.

V učilnici, ki sem jo odkril šele letos, pa so vrteli plošče – najljubša Kekčeva pesem – in risali. Da je čas hitro mineval, je dokazalo tudi začudenje otrok, ko sta jih kuharica Justa in pomočnica Joža, poklicali na malico. Kruh, sir, pa še piškot za priboljšek. »Če lahko dobi še enega. Lahko, lahko... samo, da boš pojedel vso večerjo,« so opozarjale vzgojiteljice in v mnoge iztegnjene ročice razdelile nove kose kruha s sirom in piškote.

Jedilnico pa je preplaval zadovoljni nemir, prepojen z radovednostjo. V kotu je ponudila svojo črno-belo sliko televizija in nekatere zvalila pred ekran. Pa ne za dolgo, saj je klepet s prijatelji, tovarišico le lepši. Do risanke in risank, ki jih zavrtijo po večerji. In pravljic, predno se zapro utrujene oči.

Če so smučali? Seveda so. Vse ure lepega vremena so izkoristili, da so se naučili debele snežne opojnosti in si nabrali v sveža pljuča kristalno čistega zapotoškega zraka.

S. J.

NAŠA ANKETA

Sneg je »rešil« počitnice

Počitnice so za nami, z njimi pa tudi veselje in brezskrbni živ-zav, ki jih je spremljal. Bežen pominek z otroki je pokazal, da jih je večina preživela te »najlepše zimske dni« na snegu ali pa doma ob branju, gledanju televizije in obiskovanju prijateljev.

Rotar Igor, učenec 4. r. iz Podsmreke

Perkovič Jadranka, učenka 6. r. iz Horjula

Štiglic Tana, učenka 3. r. iz Dobrove

Gregorin Martina, učenka 2. r. iz Brezij

O tem so otroci povedali naslednje:

TANA ŠTIGLIC, učenka 3. r. z Dobrove: »Prvi teden sem bila pri babici. Tam sem se igrala s sestrično in brala knjigi »Marjetica« in »Deževen dan in krasen dan«.

Drugi teden pa sem s starši odšla v Poreč, kjer sem se kopala v zimskem bazenu in se sprehajala ob morju. Vendar pa je vse skupaj nadvse hitro minilo in dala bi vse, ko bi bile počitnice še za kak teden daljše.«

JADRANKA PERKOVIČ, učenka 6. r. iz Horjula:

»Vsekakor mi je najlepši dan počitnic minil ob

mami in postoriti to in ono. Tu pa tam pa sem se dobila tudi s prijateljico Mojco in z njo delila preostali prosti čas.«

IGOR ROTAR, učenec 4. r. iz Podsmreke:

»Sam sem bil skoraj ves čas doma. Tu sem imel opraviti z zajci, klali pa smo tudi prašiča. To je zame vselej enkratno doživetje, pa čeprav sem doma na kmetiji. No, seveda so prišli tudi prijatelji in smo šli, kot večina na sneg. Tu smo smučali ali pa delali snežene bunkerje.«

MARTINA GREGORIN, učenka 2. r. iz Brezij:

»S klubom »Valentin Vodnik« sem šla najprej smučat v Avstrijo. Tu sem bila med svojimi vrstniki tretja. Smučala pa sem nato tudi doma in sicer v Kranjski gori, na Kobli in v Šentjoštu. To so bile zame res prave počitnice.«

BRANKO VRHOVEC

IZ NOTRANJH GORIC

5 let MK Berda

OO ZSMS Notranje Gorice-Plešivica je ob prehodu starega leta v novo praznovala lep jubilej. Minilo je že 5 let odkar so si mladi sami ustvarili lep in prijeten prostor, kjer se lahko zbirajo, zabavajo in udeležujejo. Ob finančni pomoči KS Notranje Gorice-Plešivica in svojih lastnih sredstev so preuredili podstreho v združenem domu. Ostali so lepi spomini na dneve in tudi noči, ko so mladi sami opravili vsa dela od zidanja pa do barvanja. V petletnem obdobju so se generacije menjale, a mladi so ustvarjali naprej. Svoj klub so vsako leto temeljito prenovili, zamenjali strešno opeko, napravili si lasten vhod in sanitarije ter še bi lahko naštevali. Kar pa je seveda najbolj razveseljivo pa je to, da so si mladi to vse sami napravili. Ob vsem tem pa gre tudi velika zahvala KS Notranje Gorice-Plešivica, ki je mladim vseskozi stala ob strani, jih vspodbujala pa tudi grajala ob slabostih, katere so se pojavile.

Najbolj aktivno delovanje v klubu, so petkove zabave, katere prirejajo že vseh pet let. Res je, da so ravno te zabave včasih vrgle slabo luč na mladince, toda velikokrat so bile to le govornice zlobnih jezikov. Te govornice pa so mladi zanimali, saj radi prihajajo v klub po napornem šolskem in delovnem tednu, da se zabavajo in pogovorijo med seboj. Zadnje mesece, pa so mladi uvedli še eno lepo in zanimivo novost. Vsako drugo soboto v mesecu priredijo zabavo za svoje starše ravno tako v prostorih kluba. S tem so vsakemu na široko odprli vrata, da pride, si pogleda, kaj je mladina ustvarila ter se seveda zavrti po taktih narodne in zabavne glasbe. Tako so tudi starejši občani KS dobili možnost razvedrila in zabave, kar je v današnjem tempu življenja nujno potrebna.

Ob koncu zaželimo »Goriški« mladini še veliko uspešnega in aktivnega udejstvovanja, tako na zabavnem kot tudi na političnem področju, kjer pa bi bili lahko bolj aktivni.

Tovariški pozdrav: Z-D-R-A-V-O
Vertovšek Darja-Hihitačka
OPK

Zimovanje

Ali ste že bili kdaj na zimovanju ali taborjenju? Če še niste bili si le preberite tale odstavek: Taborniki odreda Podkovani krap smo se tudi letos odpravili na zimovanje.

Kljub problemom, ki smo jih imeli v zvezi s prostori smo se zadnji hip le domenili z ravnateljico OŠ Ljubo Šercer na lgu, da nam v času zimskih počitnic od 14. I. 84 do 21. I. 84 odstopijo prostor v podružniški šoli v Tomišlju. Na voljo smo imeli dva prostora: učilnico in telovadnico ter kuhinjo, WC z umivalniki in predprostor. Prostore smo si po svoje preuredili in sicer: telovadnico v spalnico, učilnico pa v jedilnico in igralnico.

Zbralo se nas je kar lepo število, ki smo po zastavljenem programu preživeli še en nepozaben teden. Na žalost programa nismo v celoti izvedli, zaradi slabih vremenskih razmer, vendar pa smo imeli kar dva daljša, eno nočni in več manjših izletov. Učili, vadili in utrjevali pa smo seveda tudi taborniško znanje na primer voze, semafor, topografija, prva pomoč, pasti, kurjenje ognjev v snegu... Ob večerih pa smo se skupaj zabavali in imeli razne družabne igre. Vsi smo bili najbolj veseli, ko so bile za večerjo palačinke in najmanj jutraj, ko nas je prebudil zvonec budilke, največ zabave pa smo imeli s snegom in seveda z neutrudljivim kepanjem. Vsak dan smo imeli dva dežurna, ki sta tudi kuhala. Vedno ni bilo najboljšje, vendar smo vsi zamižali, če je bilo mogoče premalo ali preveč soli. Tako je zelo na kratko izgledalo naše zimovanje.

Hip, hip, hip... in skupina je bila pripravljena za fotografiranje na stopnišču doma borcev in mladine na Zapotoku. Pa še pozdrav z roko domačim in vsem tistim vrstnikom, ki bodo preživeli po sedem razpoloženih dni v tem našem zimskem letovišču.

SANKALIŠČE IN SMUČIŠČE V ROŽNI DOLINI

Za naše otroke

Veliko je bilo izrečenih besed na račun sankališča v Rožni dolini. Prav vsi pa so se ga razveselili ob prvem snegu in med počitnicami. Za še večje veselje otrok so poskrbeli krajanji te krajevske skupnosti, ki so zbrali sredstva za vlečnico, ki jo je v upravljanje prevzel krajan Tomaž Debevec. V času počitnic je vlečnica delala od devete ure zjutraj pa do 16., 17. ure popoldne. Med rekreacijo so otrokom postregli s toplim čajem, za katerega je poskrbel krajan, ki stanuje blizu sankališča. ZTKO naše občine pa je organizirala brezplačno učenje smučanja. Tomaž Debevec je poleg vlečnice dvakrat razveselil otroke tudi z organizacijo tekmovalstva v veleslalomu. Vsem nastopajočim so podelili diplome, najboljšim pa še medalje.

Seveda pa vlečnica, za katero priskrbijo bone in bencin tudi krajanji sami, ni razveseljevala le med počitnicami, ampak vedno, kadar vreme to dopušča, predvsem pa ob vikendih.

Sam pogled na sankališče pove, da je bilo prizadevanje krajanov za ureditev tega dela krajevske skupnosti upravičeno. Izkoriščajo ga cicibani in šolarji, osnovnošolci in srednješolci, mamice, očki, dedje in babice. Vse te generacije smo namreč ob našem obisku srečali. Nekatere s sanmi, druge na smučkah, tretje kot spremljevalce.

MARICA BAUER je na sankališče pri-

peljala 11-letnega vnuka, ki je sicer krajan Domžal, pa je pri njej preživljal počitnice: »Na to sankališče prideva večkrat. Fantu je všeč, saj je zanj ravno primeren hrib. Veliko preveč je bilo govorjenja o tem sankališču da ali ne. Nekaj vendar moramo dati otrokom!«

MARIJA STANIČ se je prišla sankat s svojo 11-mesečno hčerko Evo: »Sem prideva večkrat, ker je zelo lepo, blizu je, ni gneče in sonce je tu tako toplo. Mali to vsekakor koristi. Lepo so tale košček hriba uredili in mislim, da so vsi zadovoljni.«

KATJA BOKAL je stara dobrih pet let: »Danes sva z mamico prišli sem prvič. Še bova prišli. Rada se smučam in tukaj je zelo lepo. Tudi padem ne veliko in raje smučam kot sankam.«

VOJSLAV ŠALJA je že srednješolec: »Stanujem na Rudniku, pa med počitnicami pridem sem vsako jutro ob desetih. Prima je. Spoznal sem že veliko novih prijateljev in je kar lušno. Sploh dopoldne je lepo, ko je bolj malo ljudi.«

NEBOJŠA JANKOVIČ je srednješolec, sicer pa šikar: »Ker imam tu prijatelja sem danes prišel sem. Lepo je, saj ni gneče, poceni smučanje je to, pa še blizu doma sem, kar pomeni blizu hrane in suhe obleke. Takšnih smučišč bi bilo lahko več. Ker pa sem še učenec smučanja, je zame tale klanček ravno pravi.«

NINA ČOŽ

